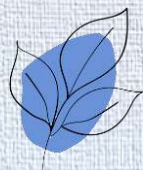

יקיר ביטון הי"ד
תשמ"ט – תשפ"ד
1989-2023

יקיר ביטון ז"ל

**יקיר ביטון
בנם של שגית ושאול.
נולד ביום ז' באדר ב'
תשמ"ט (14.3.1989)
בירושלים.
אח לחיים, זהבית,
מיכאל, הודיה
ואושרת.**

סיפור חייו

יקיר ביטון, בנם של שגית ושאול, נולד ביום ז' באדר
ב'תשמ"ט (14.3.1989) בירושלים. הוא היה אח
לחיים, זהבית, מיכאל, הודיה ואושרת, ואחים
חורגים נאור ואביתר.

מגיל צעיר היה יקיר אדם מיוחד. לאחר שהוריו
התגרשו, הוא הלך ללמוד בפנימיית בני ברית
בירושלים, שם התפתח ולמד. לאחר מכן עבר
ללמוד בפנימייה נוספת ליד תל מנוד. בהמשך, למד
בכפר הנוער "קדמה", שם קיבל סיוע בתחום
החקלאות והאמנות, והצוות שם עזר לו בכל מה
שנדרש. הוא סיים את לימודיו לפני שהתייצב
לשירות צבאי.

אבא של יקיר מספר: "כשהיה בפנימיות, היה חוזר
הביתה לשבתות ולחופשות. תמיד מצא את הדרך
להוציא את הטוב ביותר מכל מצב שבו היה. כשיצא
לחופשות, הוא היה גר איתי, כשאני הייתי גר אצל
אמא שלי. אחרי שהתחתנתי בשנית, החלטנו שהוא
יגור אצל הסבתא, כי זה היה המקום הטוב ביותר
עבורו – היא הייתה לבד, וכנראה היה לו יותר נוח
שם. וכמובן, אשתי הייתה אמא עבורו לכל דבר".

לאחר תקופה, יקיר הכיר את טלי, שהייתה אם לילד
בן שנתיים. יקיר גידל אותו כאילו היה אביו. לאחר
שנישאו, נולדו להם שני ילדים משותפים –נוהר
ורותם, בן ובת.

יקיר גר בארמון הנציב ועבד בברינקס. כשהחלה
המלחמה, היה הראשון לרוץ קדימה. הוא שירת
בשירות הסדיר בחטיבת כפיר, ובמילואים הצטרף
לגבעתי וליחידת המילואים 8717 אלון.

~ קווים לדמותו ~

יקיר היה אדם עם חוש הומור מדהים, שתמיד ניסה
לשמח ולצחוק עם חבריו, גם בצבא וגם בכל מקום
שבו היה. החיילים תיארו אותו כאבא שלהם, כי תמיד
דאג לכולם. המפקדים שלו סיפרו שהם לא היו יכולים
לזוז בלעדיו.
גם את ילדיו גידל בצורה מופתית ביותר.

גם כשנאלץ להתמודד עם קשיים אישיים, תמיד
חיפש איך לעזור ולתמוך באחרים. בשבעת ימי האבל
סיפרו עליו סיפורים רבים, עם דגש על עזרתו הרבה
והאכפתיות שהפגין כלפי הסובבים.

באחד הסיפורים סופר כי היה חסר עשירי למניין
במנחה. יקיר הלך לביתו של אחד המתפללים, אך
הוא לא ענה לטלפון. יקיר, לא נרתע, טיפס על הגג,
נכנס לבית ומצא את האיש מחוסר הכרה. הוא
מיהר להזמין אמבולנס, ובכך הציל את חייו. זה היה
יקיר – תמיד שם לעזור, בכל מצב.

יקיר אהב לרכוב על אופניים, אופנועים וסוסים. הוא
קיבל תמיכה רבה מאימו ומסבתו, שתמיד היו שם
בשבילו. התמיכה הזו, שהשיג בבית ובפנימיות,
עזרה לו להתפתח ולגדול להיות האיש שהיה.

הקשר בין יקיר לאחיו חיים היה חזק מאוד. הם
תמיד תמכו זה בזה, ובעיקר כשהם התחזקו דתית
– עשו זאת יחד.

יקיר היה פעיל בקהילה, עזר בבית הכנסת והתנדב
בכל משימה שנדרשה. היו לו משפטים שהוא אהב
לומר תמיד, כמו למשל: "גם כי אלך בגיא צלמוות,
לא אירע רע, כי אתה עמדי." משפט נוסף שהוא
אהב לחזור עליו היה: "אני לא דואג, יש לי את אבא
שבשמיים."

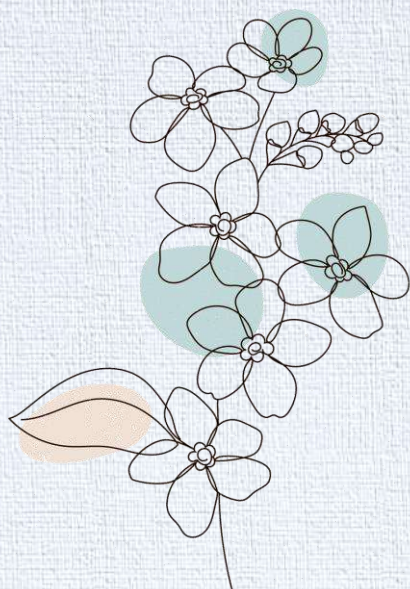
יקיר היה אדם של עשייה, שתמיד היה שם כדי
לעזור לאחרים.
היו סיפורים על מעשים טובים שעשה, שהתגלו רק
בשבעה, לאחר מותו.
הוא היה איש צנוע ושקט, שתמיד היה מוכן לעזור,
בכל זמן.

יקיר ומשפחתו

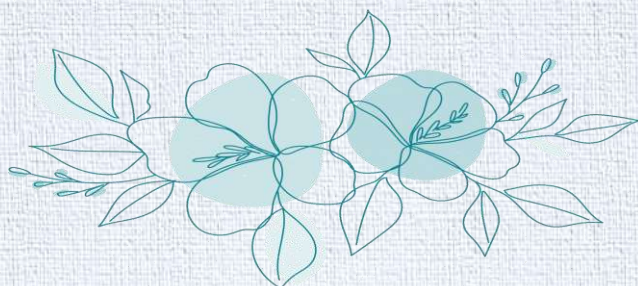

ז"ל יקיר ביטון ז"ל

יקיר ובתו

יקיר ובנו

הגיוס

ביום 7.10.2023

התגייס יקיר

למילואים

• שירת בחיל

רגלים.

• ונלחם במלחמת

"חרבות ברזל"

יקיר תמיד היה מחובר לצבא. כשהחלה המלחמה, הוא סירב להשתחרר, למרות שהיה יכול לקבל פטור ממפקדיו. במקום זאת, הוא בחר לצאת ולהילחם לצד חבריו.

יקיר תמיד היה מוכן, עם תיק ליד הדלת, ממתין לקריאה לשירות. כשהוזמן למילואים, התקשרו אליו ואמרו לו שמפקדו, אלי לבנון (המג"ד שלו, כיום הסמח"ט), מחפש אותו. מיד התארגן ורץ למקום. כשהגיע לבארי, התבקש לטהר ולאבטח את המקום..

שבוע לפני שנהרג, ביקור קצר בביתו היה חלק מחופשה שניתנה לו. ביום חמישי, לאחר שחזר, הביאו לגדוד שלו בתוך עזה ספר תורה, והוא הצטלם איתו.

בערב שבת, הוא עשה קידוש בתוך עזה עם חבריו מהגדוד. ובצהרי אותה שבת, יקיר הי"ד נהרג. משפחתו קיבלה את ההודעה עם צאת השבת.

הרב איתי אסמן

בתור רב הגדוד היו לי הרבה שיחות עם יקיר, כי יקיר אהב את התורה וכל הזמן רצה לדעת מה ההלכה.

לפני שהתחילה המלחמה, הייתה צריכה להיות לנו תעסוקה מבצעית, ויקיר התקשר אליי חודש מראש כדי לבקש ציצית ירוקה, הוא אמר שזה מאוד חשוב לו. לאחר שהחלה המלחמה ניגשתי אליו והבאתי לו את הציצית.

נקודה מרכזית שזיהיתי באישיות שלו ומאוד הרשימה אותי, זו אמונת החכמים שלו. כל פעם שיקיר שאל אותי מה ההלכה, אמרתי לו את דעתי, ולעיתים יקיר אמר לי בענווה שלו שהרב שלו סובר אחרת. אמרתי לו "יקיר, עשה לך רב והסתלק מן הספק".

ביקשתי ממנו על כל דבר שיש התלבטות, שיתיעץ עם הרב שלו. מאוד הערכתני אותו על אמונת החכמים שלו, והערצתי אותו על כך, אמרתי בליבי שהלוואי ואני אגיע לאמונה שלו.

ביום חמישי האחרון פגשתי אותו בעזה, הבאתי ללוחמים ספר תורה לקריאת התורה, יקיר מיד ניגש לספר התורה, נישק אותו בעדינות שלו וביקש ממני להצטלם עם ספר התורה, שמילא אותו כוחות וגבורה.

ליוויתי את יקיר במשך השנים בגדוד, ראיתי את ההתבגרות הנפשית, ובעיקר הרוחנית שלו, כל מילואים הוא ניגש אליי ועדכן אותי איך הוא מתחזק במצווה אחרת, ואני כל כך התרגשתי.

יקיר היה בעל תשובה בכל מובן המילה, הוא כל הזמן התקדם ועלה מדרגה לדרגה, עד שהגיע לדרגת קדוש, הרוג מלכות שאין כל מלאך וברייה יכולה לעמוד במחיצתו. המלחמה לצערנו גובה קורבנות קשים ויקרים מול אויב רצחני, וכולם חלק מחשבון כולל שנמצא רק אצל הקב"ה.

הרב איתי אסמן

איננו יודעים חשבונות שמיים, אבל אנחנו יודעים שמיתת צדיקים מכפרת על הדור, קל וחומר מיתת קדושים.

ויקיר אהב מאוד את עם ישראל וחפץ בהצלחתו ועילוי. ליקיר היה לב גדול ומידות ישרות, היה לו כבוד גדול למסורת ולתלמידי חכמים והיה אהוד מאוד בגדוד ובעיקר מוערך על ידי המגידים והסמגידים שהיו איתו וסמכו עליו בעיניים עצומות במשך שנים בחפ"ק.

אין ספק שאת כל הערכים והמידות הטובות הוא קיבל מהוריו היקרים שביתם ספוג יראת שמיים. ולאחר מכן הוא הקים בית נאמן בישראל ומאוד כיבד את אשתו וילדיו היקרים.

הגדוד שלנו נמצא עכשיו בלחימה, אנחנו חזקים ואיתנים ורוצים לחסל בעזרת ה' את האויב הרצחני כדי לסיים את הרוע הזה,

ואחרי שהמלחמה תסתיים נמצא את הזמן להתאבל על החברים הטובים שלנו. דווקא מתוך הרגעים הקשים, אנחנו מאמינים ומתפללים שנשאב כוחות מחברינו הקדושים

ואין לנו ספק שממקום מושבם בשמים הם מסייעים לנו וממשיכים להיות שותפים איתנו בהמשך הלחימה עד לניצחון.

אנחנו שולחים תנחומים למשפחתו של יקיר, צה"ל והגדוד ימשיך ללוות את המשפחה. בַּלַע הַמָּוֶת לְנֶצַח וּמָחָה אֶדְנִי אֱלֹדִים דְּמָעָה מֵעַל כָּל פָּנִים וְחֶרֶפֶת עֲמוֹ יָסִיר מֵעַל כָּל הָאָרֶץ כִּי ה' דִּבֶּר תֵּהֵא נִשְׁמָתוֹ צְרוּרָה בְּצִרּוֹר הַחַיִּים.

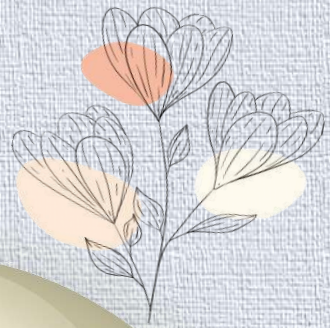
בן דודו שלומי חזות מספר:

"יקיר היה אדם מיוחד, אחד ששם תמיד את האחר לפניו. האובדן שלנו גדול"

רס"ר במיל" יקיר ביטון ז"ל נפל בקרבות בצפון רצועת עזה ב-18.11.

שלומי מספר בהתרגשות ובכאב על האדם: בצהריי השבת השחורה של ה-7/10, כאשר היה כבר ברור שמדובר על טרור חריג בהיקפו (עוד בטרם התבררו לחלוטין ממדי האסון הכבדים), יקיר ביטון מארמון הנציב, לוחם במיל" בגדוד 8717, הרים טלפון למפקד הגדוד ושאל, אולי המילה המתאימה יותר היא דרש, לדעת לאן להגיע ומתי.

דקות לאחר מכן הוא כבר עלה על מדים. ביטון, רס"ר במיל, כמו רבים מחבריו לגדוד 8717 השאיר את משפחתו – רעייתו טלי ו-3 ילדים בבית – ויצא להילחם. לפני כשלושה שבועות, ב-18.11, קיבלה רעייתו טלי (וכל בני המשפחה) את הבשורה הקשה מכל – יקיר ז"ל נפל בקרבות בצפון רצועת עזה. בן 34 בלבד במותו.

"יקיר, כמו כל חבריו לגדוד, עזב את המשפחה ואת הילדים כדי להילחם למען המדינה", מספר בגאווה שלומי חזות, בן דודו של יקיר ז"ל. "זה מאוד מאפיין את האדם המדהים שהוא, ואני לא סתם מאדיר אותו כי חלל צה"ל שנפל וגם לא כי הוא בן דודי – הוא באמת היה כזה. מדהים. אדם מיוחד, ששם תמיד את האחר לפניו. מאז אותה שבת ארוכה הוא היה במילואים עם גיחות מדי פעם לראות את המשפחה. הוא היה שותף ביחד עם יחידתו לחיסול של מחבלים רבים. היה מהראשונים להיכנס לעזה, עד שכדור האויב הכריע אותו. הבנו שהוא נהרג מירי של צלף בצפון הרצועה. הוא גיבור אמיתי".

איזה בנאדם הוא היה?
"אין בנאדם שהכיר אותו ויגיד עליו משהו רע. רק טוב היה בו. הוא עשה מילואים כל שנה, מתנדב, גם במחיר של הפסד כספי כדי להיות עם חבריו מהמילואים ולמען המולדת. הוא היה לוחם, פייטר. הוא פרנס 5 נפשות בעבודה דחוקה, תרם לבית כנסת כאיש מאמין".

חברים של יקיר כותבים עליו:

ברק טאפטה:

אין לי איך להגדיר אותך במילים יקיר ביטון
כשמך אתה איש יקר,
תודה לבורא שזיכה אותי בחבר ואח כמוך,
לעולם לא אשכח את הימים איתך, רק חודש
וחצי לפני היום הנורא הזה יצא לנו לראות אחד
את השני אחרי 20 שנה, לנצח אחי אזכור אותך
תמיד 🙏

חבר מהמילואים:

חבר יקר זוכר איך בצוק איתן דאגת לי ואמרת
לי שאני ישמור עליך שלא תיפגע. גיבור ישראל!

מבצעית 90:

יקיר לעולם לא נשכח אותך, אתה בליבנו תמיד.
מפקדי וחיילי גדוד נחשון.

חברים ומשפחה כותבים עליו:

מהמשפחה:

יקיר שלנו כשמך היית אתה - ילד יקר
במיוחד.

אנחנו מתגעגעים אליך ומרוסקים. אבל אנחנו
נקום ונמשיך לחייך אל החיים בידיעה שזה
מה שהיית רוצה. תשמור עלינו מלמעלה אולי
משם תצליח לעשות את מה שאנחנו לא
מצליחים לעשות מפה..

אוהבים המון המון סליחה שלא הצלחנו
לשמור עליך 😞

חבר:

מתגעגע שהיית מגיע אלי. תמיד שקט. מחייך.
עושה עבודתך נאמנה. אפילו יצא לנו לעבוד
ביחד... עכשיו נשאר רק הזכרון... יהי זכרך
ברוך

יהונתן:

חבר יקר שתמיד מחייך תמיד נותן ומוכן
לעזור אתה גיבור ישראל.

חברים ומשפחה כותבים עליו:

חמיו:

איש שכולו לב

מלי וערן:

חבר יקר ואהוב שלנו, תמיד תהיה בליבנו
ונזכור אותך כמו שהיית בדיוק- מלא בנתינה,
תמיד עם רצון לעזור בחיור. גיבור שלנו, השם
יקום דמך

משולם:

תלמיד שלי שעשה דרך ארוכה וקשה והצליח
לבנות חיים טובים תנוח על משכבך בשלום!

עדנה:

תודה על הנתינה- תודה ששמרת עלינו!

חברים של יקיר כותבים עליו:

חברים:

תמיד מחייך , תהיה לנו כל כך חסר
....תשמור עלינו מלמעלה

יגאל ספיר:

יקיר תמיד שמחתי לראות אותך בעבודה
בבריקס נשמתך בגן עדן אמן ! אוהב

חבר:

חבר שלנו, כמה תחסר לאשתך ולילדים. כמה
פשטות ושקט פנימי נעלמו. נחסר אותך
ונילחם בכל הכוח.

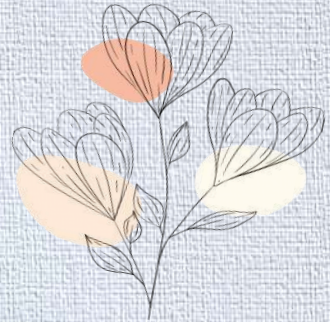

קובי חבר של יקיר

חברי היקר יקיר. הגבר שבגברים שהיה חולף
על פני כל בוקר באופנוע בדרך לברינקס צופר
ומחייך חיוך שהיה אפשר לראות אותו מבעד
לקסדה. איש הנתינה שב 7 לאוקטובר אמרתי
לו לאן אחי. אמר לי ולדרור בבית כנסת אני
חייב ללכת. גיבור שלנו נוח על משכבך בשלום

קובי

יקיר שלנו היה גבר עם שמחת חיים תמידית,
שכולם רצו להיות בסביבתו.
בשבילנו הוא היה תמצית אהבת המדינה,
תמיד נכון לעזור ולסייע לכל מי שצריך, בענווה
ובשקט שאפיינו אותו.
והכי חשוב, עם חיוך בעיניים.

יקיר היה בן 34 בנופלו
הוא הותיר אחריו אשה ושלושה ילדים, הורים,
7 אחים ואחיות, סבתות ומשפחה גדולה
שאוהבת ומתגעגעת

דנה

שידורינו הערב

באדיבות המשפחה

שגית ביטון • אימו של רס"ר (מיל') יקיר ביטון ז"ל

סיפור גבורתו של רס"ר במיל' יקיר ביטון ז"ל

יקיר היה לוחם בגבעתי, הוא נפל בקרב בצפון הרצועה

עדן
ועודד

10:12

מידע על חטופים ונעדרים 105 / מוקד פיקוד העורף 104 / ער"ן 1201 / משרד הרווחה 118

ה' אדר א' | 14.02.24

אמו שגית:

יקיר תמיד רצה להיות לוחם,
לא נתנו לו בהתחלה להיות לוחם. אבל הוא לא
עצר. הוא פשוט הגיש מכתב לנשיא המדינה כדי
שיקבלו אותו.

ובסוף זה הצליח. הוא נהיה לוחם.
ביום השביעי לאוקטובר התיק שלו כבר היה
מוכן. הוא אמר שצריכה להיות מלחמה, אני לא
יודע מתי. אבל אני מוכן כבר עם התיק. ביום
השביעי באוקטובר, הטלפון שלו צלצל. הבן שלו
לקח לו את הטלפון לבית הכנסת. ושם הוא מיד
עצר את התפילה ויצא לעזור לחיילים החברים
שלו בגבול עזה.

הוא עבד בחברת ברינקס, והבוס שלו אמר לו -
אני יכול להוציא אותך מהמילואים זה גם עבודת
חירום. אמר לו - אם אתה מוציא אותי אני מגיש
לך מכתב התפטרות.

ואמר לו אני הולך להגן על המדינה ולהלחם יחד
עם החברים שלי. כמובן שבסוף הוא לא פיטר
אותו.

בתאריך 18/11/2024 - הוא נפגע מאש כוחותינו
ביום שבת בשעה 14:35 בצהריים.

האמא שגית:

כשאמו של יקיר נשאלה:
איך תרצו להנציח את יקיר:

אני רוצה שיזכרו את ההומור שלו, הענוה,
העזרה לכולם, שהוא היה אבא מדהים לילדים
שלו. מאוד קשה לילדים שלו הקטנים. היה
מתקשר אליי כל לילה והיה מספר לי בדיחה.
אם אני לא הייתי צוחקת אז הוא מסביר לי
אותה שוב, עד שאני הייתי צוחקת ממש חזק
מהבדיחה. הצחוק שלו היה מתגלגל, הוא דאג
לכולם. בצבא, בבית, בבית כנסת. הוא חסר
לי ממש בכל רגע נתון. הוא היה עמוד התווך
שלי.

שידורינו הערב

באדיבות המשפחה

14

שידור חי

סיפור גבורתו של רס"ר במיל' יקיר ביטון הי"ד
יקיר היה לוחם בגבעתי, הוא נפל בקרב בצפון הרצועה

עדן
ועודד

10:08

• חנן יונס: מחבל ירה RPG לעבר לוחמינו - וחוסל מהאוויר

ה' אדר א' | 14.02.24

אח של יקיר – מיכאל ביטון

מיכאל ביטון, אחיו של רס"ר במיל' יקיר ביטון, סיפר על בוקר השבת השחורה:
"יקיר זה הבן אדם הראשון שקם ב-7 באוקטובר וכבר היה מוכן עם תיק ליד הדלת. מילואימניק עם 3 ילדים, שיוצא בחירוף נפש להגן על המדינה, על הילדים שלו ועל הבית שלנו - כדי שיהיה לנו איפה לחיות".

"גם עכשיו הוא נותן לנו את הכוחות להמשיך קדימה. גם כשהוא לא איתנו אנחנו יודעים שהוא בלב שלנו ומשם אף אחד לא יכול לקחת אותו, הוא ילך איתנו וילווה אותנו בכל החיים"

הנצחה

נפל ביום ה' בכסלו
תשפ"ד
(18.11.2023)
בן 34 בנופלו
מקום מנוחתו בית
העלמין הצבאי
הר הרצל

"אני מוצאת נחמה בכך שיקיר נהרג מטעות אנוש של יהודי ולא מירי של חמאס".

טלי ביטון היא רעייתו של רס"ר יקיר ביטון מירושלים, שנפל בנובמבר 2023 בצפון הרצועה.

ביטון עם חמותה, שגית.

טלי ביטון, אם לשלושה בגילי 7, 17, 6, מספרת על הפעם האחרונה שבה דיברה עם בעלה. "דיברתי עם יקיר ביום שישי, הוא התקשר לשאול מה שלום הילדים ולמסור שבת שלום. הוא אמר שהוא אוהב אותי ושנדבר במוצאי שבת. אבל במוצאי שבת כבר היתה הדפיקה בדלת. טרקתי למודיעים את הדלת בפנים. הם נכנסו אחריי. רצתי לחדר השינה. משם אני לא זוכרת, קיבלתי בלק-אאוט.

"המודיעה אמרה לי שנפלתי על הרצפה, היא שאלה אותי אם כואב לי הראש ואם אני זקוקה לעזרה. אמרתי לה שלא. הילד הגדול שלי שמע את הבשורה הקשה כשהיה אצל סבא שלו, כי המודיעים הגיעו אליו קודם. אני זוכרת שהבית התמלא באנשים, אבל אין אותי בתוך הסיטואציה הזאת.

בארבע לפנות בוקר גיסי ביקש ממני להתעורר, כי צריך להתחיל להודיע על ההלוויה. בבוקר הגיע הפסיכולוג של צה"ל וסיפרנו לילדים הקטנים.

"ביום ראשון בבוקר, עם תחילת השבעה, הבנתי שהמוות של יקיר קרה כתוצאה מירי דו־צדדי. המפקד שלו הגיע עם שני חיילים, המודיעים וקצינת נפגעים. הם סיפרו שהיתה היתקלות ליד בית החולים שיפא. היה שם חייל שאבא שלו היה חולה מאוד והיה צורך להוציא אותו החוצה לגדר ומשם לביתו. יקיר קיבל את הפקודה. הוא הוציא את החייל לגדר. לאחר מכן הוא ועוד ארבעה חיילים היו צריכים להמתין לחיילים נוספים שיצטרפו אליהם חזרה פנימה. יקיר וחייל נוסף חזרו פנימה עם ההאמר בלי לחכות לחיילים האחרים. הם החנו את ההאמר, ופלוגה אחרת, שכבר היתה מעורבת בהיתקלות, זיהתה אותם כחשודים. ואז מטוס ללא טייס ירה בהם ולצערי שניהם נהרגו.

"יש סרטון שאני נלחמת כדי לצפות בו. שם, לטענת מי שצפה בו, כבר ניתן להבין לעומק את מה שקרה. ממה שהבנתי ניתן לשמוע באותו תיעוד שיש מפעיל שנתן את הפקודה לירות, ומי שאמור לבצע את הירי בפועל ביקש ממנו לבדוק בשנית שאלה לא כוחותינו. על פי טענת עד צפייה בסרטון, מי שנתן את הפקודה אמר 'לא מעניין, תלחץ'. אני יודעת שיקיר וחברו ניסו לעלות בקשר, אבל לא שמעו אותם כי היה בלגן בצד השני. רק אחרי ההיתקלות הם ראו שיקיר והחבר שלו לא חזרו".

"הסברתי למשפחה שאין טעם להתעצבן על טעות. להחזיר לי אותו זה לא יחזיר. חמותי לא אומרת על הבן שלה 'ה' ייקום דמו'. אנחנו לא רוצים שה' ינקום את הדם שלו מחברו לנשק" אבל למרות התיאור הקשה של טלי וההבנה המייסרת שניתן היה אולי למנוע את המוות של בעלה, היא אומרת בקול בוטח: "אני רוצה להיפגש עם מי שירה ולהגיד לו שלא ייקח את זה קשה".

כשאני מנסה להבין ממנה מהיכן כוחות הנפש לצאת בהצהרה כזו, היא אומרת לי: "מה שצריך לקרות, קורה. יקיר היה אומר: 'יכולתי גם ליפול באמבטיה ולמות'. במלחמה כמו במלחמה, עם הלחץ האטומי בשדה הקרב, וכל האתגרים שנמצאים בין הסמטאות, אין ספק שדברים כאלה יכולים לקרות".

אבל אין בדך כעס? תסכול?

"המציאות עצמה מכעיסה. העולם מתקדם, אנחנו ב-2024 ועדיין לא יכולים לזהות באופן סטירילי מי יורה על מי? אבל הכעס שלי מתועל לעשייה עבור העתיד. אם אני משמיעה את קולי, זה רק כדי שמשוהו ישתנה. גם הילדים שלי צריכים להתגייס. אני קוראת לצה"ל ולמדינה: אני צריכה שתדעו שהילדים שלי הם חיילים. תשמרו לי עליהם".

היית מרגישה אחרת אם יקיר היה נופל מירי חמאס?

"אני מוצאת נחמה בכך שטוב שהמוות שלו התגלגל בצורה כזו ולא מירי של חמאס. טעות של יהודי. טעות אנוש. ללא כוונת זדון חלילה. יקיר תמיד אמר לי: 'לחזור אני מבטיח לך שאחזור ואף ערבי לא יגע בי'. לחזור הוא לא חזר, אבל אף ערבי לא נגע בו".

האם המעורבים בתקרית הירי נפגשו איתך וביקשו סליחה?

"לא. אבל אני אשמח לפגוש אותם ולהסביר להם שאין בי כעס ואני סולחת".

האם כולם במשפחה שלכם מרגישים כמוד?

"כפי שאמרתי, אני לא כועסת. אבל זה לא אומר שאין בי מנעד של רגשות. כולם לגיטימיים וכולם ראויים להישמע. אני יכולה לשתף שממש בהתחלה, בימים הראשונים,

במשפחה של יקיר היה קשה לעכל את העובדה שמדובר בתאונה שיכולה היתה להימנע.

"הם הסתכלו עלי במבט מוזר, אבל אמרתי להם: יקיר, כלוחם, יודע שדברים כאלה מתרחשים בערפל הקרב. הבן שלכם בחר ללכת למלחמה, ולמלחמה יש מחירים. אז למרות התסכול והכעס המאוד מובנים, מהר מאוד הצלחתי להרגיע את כולם. ניסיתי להסביר להם שאין טעם להתעצבן על טעות. להחזיר לי אותו זה לא יחזיר.

"אם זה היה מחזיר, תאמיני לי שהייתי עושה משהו. חמותי, למשל, לא אומרת על הבן שלה 'ה' ייקום דמו'. אנחנו הרי לא רוצים שה' ינקום את הדם שלו מחברו לנשק שמתייסר בייסורים קשים".

החיילים שנפלו מאש כוחותינו בג'באליה החזירו אותך למקרה שלכם?

"ברור, אבל אני לא מכלה את האנרגיות שלי בכעס על מה שכבר קרה. וכמה שאני בחמלה, אהבה והבנה למי שירה, יש לי ביקורת על הדרג הגבוה שאולי יכול לעשות יותר כדי למנוע את המקרים האלה שקורים בתכיפות גבוהה מדי. זה כמו אדם חולה שיודע שיש תרופה, ולא לוקח. אני מבקשת מהדרגים הגבוהים: תחשבו על פתרון. רבים מהנופלים הם מירי דרצדדי. מדובר במשפחות שלמות שנהרסות.

"אם לא הילדים שלי - לא הייתי פה. אני נלחמת כדי להישאר שפויה בשבילים. אני אדם מת מהלך. בלעדיהם לא הייתי מחזיקה מעמד. המדינה חייבת לחשוב על פתרון. כשהיה מקרה אחד או שניים שתקנו. אבל מקרים רבים כל כך? תחשבו על פתרון. אם יחשבו עוד קצת לעומק, אני מאמינה שיגיעו לפתרונות טובים.

.....

**צבא ההגנה לישראל
מודיע בצער על נפילת**

רב־סמל ראשון

יקיר ביטון ז"ל

בן שאול ושגית

הלוויה חתקיים ביום ראשון

אור ליל' בכסלו התשפ"ד

19 בנובמבר 2023 בעעה 18:00

בבית העלמין הצבאי הר הרצל

המשפחה תשב שבעה

ברחוב שלמה בן יוסף 320 דירה 24

(כניסה נוספת: רח' אלכסנדר רובוביץ 322) 'דוועליים

גיבור ישראל

יקיר ביטון הי"ד

.....

נטיעת עץ לזכר יקיר

"ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך
שמן זית זך כתית למאור להעלת נר תמיד"
(שמות כ"ז מסוק כ"ז)

המסע לזכרו של
רס"ר (במיל') יקיר ביטון ז"ל
חניך קדמה בין השנים 2004-2008
נפל בקרב בצפון רצועת-עזה
ה' בכסלו תשפ"ד
18 בנובמבר 2023
בן 34 בנופלו
ת. נ. צ. ב. ה

מתוך אתר יזכור

זיכרון חללינו מהווה עבורנו צו חיים, להמשיך ולפעול לאורה של המורשת שהותירו לנו. אהבת המולדת מקודשת בדם יקירנו, וביום זה, כבכל שנה, אנו מתייחדים עם זכר חללינו, אשר נפלו במערכות ישראל למען עצמאותה וחוסנה של מדינת ישראל.

רב ניצב יעקב שבתאי- המפקח הכללי של משטרת ישראל

כאשר דגלינו מורדים לחצי התורן וראשינו מורכנים לזכר הנופלים והנופלות במערכות ישראל, ממשיכים לוחמי צה"ל ומפקדיו בלחימה בדרום, בצפון, ביהודה ובשומרון ובזירות נוספות. על כל דור מוטלת המשימה של הגנת העם והארץ - משימה שאף פעם אינה פוסקת. נצדיע בגעגוע ובגאווה לנופלים ולנופלות, נחבק את משפחותיהם, ונמשיך ברוח הציווי שהותירו לנו. עם ישראל חי.

שר הביטחון יואב גלנט

מתוך אתר יזכור

אחיי הנופלים,

כל נר הוא זיכרון יחיד ומיוחד, על חיים שהיו ואינם, געגוע שנצרב עמוק בלב, עולם ומלואו. הנרות כולם הם זיכרון של אומה כי לעולם לא עוד, בשורת הציונות וקוממיות ישראל.

זיכרון כי הדרך לעם חופשי בארצנו עוברת דרך מסדר הנופלים. אור הנר יזכיר לנו את מסירות נפשכם להציל חיים, להגן על הבית. הנרות מסמנים לנו נתיב גבורה ערכי מחייב שאנו מצווים ללכת לאורו. נמשיך להילחם ולהוסיף אור מתוך אמונה בנצח ישראל

אלוף יניב עשור, ראש אגף כח האדם בצה"ל

בהצדעה ובכאב, בשם צה"ל כולו, אני מדליק נר זיכרון.

בעיצומה של מלחמה, הזכרון נושא משמעות יום-יומית, שעבר והווה מתלכדים בה. לאורם של הנופלים נמשיך לצעוד, חיילי הסדיר והמילואים. לאורם של הנופלים נמשיך להגן על ארצנו ועל מולדתנו, גם כשהמחיר כבד. להבת-הזכרון תבער בנו בעודנו ממשיכים להלחם ונזכור את הנופלים ואת אומץ ליבם.

משפחות יקרות, צה"ל מרכין היום ראש, מצדיע לכן וכואב איתכן. יהי זכר הנופלים ברוך.

רב אלוף הרצי הלוי - ראש המטה הכללי

.....

מתוך אתר יזכור

שימור זכרם של חללי מערכות ישראל הינו נתיב פועלנו ולאורו אנו פוסעים,
לזכר יקירנו לעולמי עד
"כי מדי דברי בו זכור אזכרנו עוד".

יום הזיכרון לחללי מערכות ישראל התשפ"ד – 2024

משרד הביטחון - אגף משפחות הנצחה ומורשת

.....

משרד החינוך
אגף משכחות, הנצחה ומורשת

מדינת ישראל

**"כי מדי דברי בו זכר
אזכרנו עוד"**
ירמיהו לא, יט

רב סמל ראשון
יקיר ביטון
בן שגית ושאול

נפל ביום
ה' בכסלו תשפ"ד (18.11.2023)

www.izkor.gov.il

מדבקת זיכרון לנר נשמה

.....

קירוש.. תמיד אזכור
את החיוך שעל פניך
ואת הלב הטוב את
האהבה לילדים... אי
אפשר לעכל .. יהיה
זכרך ברוך

הצל כותב על יקיר

...

the shadow (הצל)

20 בנובמבר 2023

ביום שבת בקרב בעזה נפל יקיר ביטון הי"ד.
יקיר היה בן דודו של חברי הטוב שלומי חזות.
שלומי ברול מרוסק סיפר לי שיקיר לא חיכה שיתקשרו אליו מהצבא כשפרצה המלחמה.
הוא התקשר למפקדים ושאל אותם מתי אפשר להגיע.
הוא היה מהיום הראשון למלחמה עם הגדוד שלו גדוד אלון 8717.
גדוד של מילואימניקים שרובם אנשים משפחה עם ילדים שעזבו את הבית ובאו להילחם למען המדינה ולמען עתיד ילדיהם.
יקיר עבד בחברת ברינקס שהתעקשה עליו שיחזור לעבודה וביקשה מצה"ל לגרוע אותו לטובתה.
בסוף צה"ל הסכים, אבל יקיר לא הסכים.
הוא סירב להשתחרר ואמר שהוא לא ילך לעבודה ברכב ממוגן בזמן שחברים שלו מסכנים את חייהם ושוכבים בקור של עזה בשטח.
זה יקיר.
יקיר הותיר אחריו אישה, טלי שלושה ילדים אושר, נוהר ורותם, ואלפי לבבות שבורים של מכריו.
יקיר ביטון הי"ד
ת.נ.צ.ב.ה

כתבות על יקיר

ynet

הנרצחים והנופלים

כתבו לזכרם

לעמוד הראשי >

שתפו את העמוד

לשליחת תמונות ופרטים - צרו קשר

רס"ר (מיל") יקיר ביטון

34, ירושלים

לוחם בחטיבה 261, נהרג בקרב בצפון הרצועה

לכתבה המלאה <

ברק טאפט

אין לי איך להגדיר אותך במילים יקיר ביטון כשימכה אתה איש יקר, תודה לבורא שזיכה אותי בחבר ואח כמוך, לעולם לא אשכח את הימים איתך, רק חודש וחצי לפני היום הנורא הזה יצא לנו לראות אחד את השני אחרי 20 שנה, למצא אחי אזכור אותך תמיד 🙏

חבר מהמילואים

חבר יקר וזכר אך בצוק איתן דאגת לי ואמרת לי שאני ישמור עליך שלא תיפגע. גיבור ישראל!

מבצעית 90

יקיר לעולם לא נשכח אותך, אתה בליבנו תמיד. מפקדי וחיילי גדוד נחשון

מהמשפחה

להוספת מילות פרידה <

כאן רשת ב' - סיפורי המלחמה

מיכאל ביטון אח של יקיר ביטון ז"ל שנפל בקרב ברצועת עזה: "הוא בן אדם של נתינה וגם עכשיו שהוא לא איתנו, הוא נותן לנו את הכוחות להמשיך קדימה"

מיכאל ביטון אח של יקיר ביטון ז"ל שנפל בקרב ברצועת עזה בראיון לאסתי פרז בן עמי בתוכנית "בחצי היום" 20.11.23 צילום: דובר צה"ל

4 דקות | 13.03.24

Alexey Lobo < פוטושופ חכם

אני עם חברי היקר, יקיר ביטון ז"ל שנהרג אתמול ברצועת עזה.
אני עם הכובע, יקיר משמאל. חברים יקרים אפשר לקרב בינינו ככה שהוא מחבק אותי? ארץ באמצע ברוך השם חי, לא להוריד אותו. רק למחוק מהתמונה

רס"ר (במיל') יקיר ביטון ז"ל

חטיבה 261

נפל בה' בכסלו התשפ"ד (18 בנובמבר 2023)

רס"ר (במיל') יקיר ביטון, מירושלים, לוחם בבגדוד 8717, חטיבה 261, נפל בקרב בצפון רצועת עזה, בן 34 בנופלו.

הודעה נמסרה למשפחתו.

צה"ל משתתף בצער המשפחה וימשיך ללוותה.

Master sergeant (res.) Yakir Biton z"l

פרטי ההלוויה

הלוויתו נערכה ביום א', ו' בכסלו התשפ"ד, 19 בנובמבר 2023, בבית העלמין הצבאי בהר הרצל.

אודות הנופל

יקיר ביטון הי"ד

בנם של שאול ושגית, אח לחיים, זהבית ומיכאל.
נולד ב- ז' באדר ב' התשמ"ט 14.3.1989.

הנוכחות שלו היתה דומיננטית בכל מקום אליו הגיע: בחיור ובצחוק שלו, לצד הרצינות.
הנתינה שבו היתה רחבה עד בלי די, אף מעבר למשפחה.
עזר לכל מי שרק שמע שזקוק לעזרה.

יקיר היווה עמוד תווך לכל אדם במשפחתו.
היה איש משפחה למופת, דאג בכל עת לכל אחד מבני משפחתו המצומצמת והמורחבת;
אהב מאוד את ילדיו וגידל מגיל שנתיים את הבן של טלי עמה התחתן, כילדו שלו.
נישואיו התבססו על אהבה, כבוד הדדי ואמון.

נפל בעזה ב- 18.11.23 כחייל מילואים בחטיבה 261, גדוד אלון 8717.
קיבל אישור לא להתגייס למילואים בגלל היותו עובד חיוני,
אך אמר שלא יפקיר את חבריו בשטח.

בן שלוש וארבע בנופלו.

יהי זכרו ברוך

בן 34 בנפלו

.....

.....

מקום מנוחתו בית העלמין הצבאי הר הרצל

אזור: ב חלקה: 13
שורה: 6 קבר: 2

ת.נ.צ.ב.ה

ארגון
יד לבנים

ארגון להנצחת חללי מערכות ישראל
וטיפול במשפחות (ע"ר)

משרד החינוך

מכללה ירושלים

איכות אקדמית תורנית חינוכית

אלבום זה הוא חלק מתוכנית ההנצחה הארצית, מיזם חברתי וערכי, אשר במסגרתו בני נוער פוגשים משפחה שכולה, לומדים ושומעים על יקיר ליבה ומכינים אלבום הנצחה.

התלמידים המשתתפים בתוכנית זו, מבצעים את פעילותם במסגרת תוכנית המעורבות החברתית. התלמידים מלווים בכל שלבי הפעילות על-ידי פרחי הוראה מהמכללות האקדמיות לחינוך.

תוכנית זו נעשית עם השותפים הבאים:

- ארגון "יד לבנים"
- אגף בכיר הכשרה והתמחות עובדי הוראה- משרד החינוך
- עיריית ירושלים
- מכללה ירושלים
- ישיבת נתיבות חיים

לווי והנחייה:
ינון איבגי

כתיבה ועריכה:
אביהו מזרחי
ינון זגורי